

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 30.04.1981, sp. zn. 7 Tz 31/81, ECLI:CZ:NS:1981:7.TZ.31.1981.1

Číslo: 14/1982

Právní věta: Ak boli v odvolacom konaní zrušené len niektoré výroky rozsudku súdu prvého stupňa (§ 258 odst. 2 v spojení s § 259 odst. 1 Tr. por.) a ostatné výroky rozsudku nadobudli právoplatnosť a ak opravný prostriedok smeruje len proti rozhodnutiu, ktorým sa znova rozhodlo o zrušenej časti rozsudku, nemožno z podnetu tohto opravného prostriedku preskúmať tú časť rozsudku, ktorá nadobudla právoplatnosť ani konanie ktoré tejto časti rozsudku predchádzalo.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 30.04.1981

Spisová značka: 7 Tz 31/81

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Právní moc částečná, Překážka věci rozhodnuté, Revizní povinnost v opravném řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. f

§ 160 odst. 1

§ 254 odst. 1

§ 254 odst. 2

§ 258 odst. 2

§ 259 odst. 1

§ 267 odst. 1

§ 269 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v prospech i v neprospech obvineného A. P., Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Mestského súdu v Bratislave z 27. novembra 1980 sp. zn. 2 To 529/80 a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Obvodového súdu v Bratislave 1 z 29. augusta 1980 sp. zn. 4 T 151/80 bol obvinený A. P. uznaný za vinného z trestného činu porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 129 odst. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako majster v Pamiatkostave n. p. Žilina, úsek pomocnej stavebnej výroby v Bratislave v rokoch 1976 až 1978 nechal vyfakturovať rôznym

socialistickým organizáciám pri výmene a montáži radiátorov ústredného kúrenia celkom o 172 961,- Kčs viac, než bola hodnota dodaných radiátorov. Ďalej bol uznaný za vinného z návodu na trestný čin krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 10 odst. 1 písm. b), § 175 odst. 1 písm. a) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že naviedol svedkov E. D. a E. B., aby na hlavnom pojednávaní konanom 12. marca 1980 proti pravde vypovedali, že radiátory, ktoré im odpredal, kúpili od neznámej osoby a nie od neho. Za tieto trestné činy a za trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c) Tr. zák., z ktorého bol právoplatne uznaný za vinného rozsudkom Obvodného súdu v Bratislave 1 zo 4. apríla 1980 sp. zn. 4 T 40/80 v spojení s uznesením Mestského súdu v Bratislave z 25. júna 1980 sp. zn. 2 To 275/80 bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne, na trest zákazu činnosti vykonávať hmotnezodpovednú funkciu v stavebníctve na jeden rok a na náhradu škody n. p. Pamiatkostav Žilina vo výške 9390,- Kčs. Trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c) Tr. zák. spáchal tak, že z prebytku radiátorov, ktorý vznikol v sklade pomocnej stavebnej výroby v Bratislave, odpredal v r. 1976 a r. 1977 300 radiátorových článkov v hodnote 9390,- Kčs občanom E. D. a E. B.

Na základe odvolania obvodného prokurátora Mestský súd v Bratislave rozsudkom z 27. novembra 1980 sp. zn. 2 To 529/80 zrušil výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa a uložil obvinenému trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov nepodmienečne a trest zákazu činnosti vykonávať hmotnezodpovednú funkciu v stavebníctve na 18 mesiacov. Odvolanie obvineného A. P., ktorý žiadal oslobodenie spod obžaloby v celom rozsahu, a to aj pokiaľ ide o trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c) Tr. zák., z ktorého bol už právoplatne uznaný za vinného, mestský súd zamietol podľa § 256 Tr. por. ako neodôvodnené.

Proti rozsudku mestského súdu podal generálny prokurátor SSR sťažnosť pre porušenie zákona v prospech i v neprospech obvineného, v ktorej vytkol, že skutok obvineného, spočívajúci v prefakturácii radiátorov, mal byť posúdený ako trestný čin porušovania . povinnosti pri nakladaní s finančnými a hmotnými prostriedkami podľa § 127 odst. 1, 3 Tr. zák., a nie ako trestný čin porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 129 odst. 1, 2 Tr. zák. Keby nebola vyvrátená obhajoba obvineného, že nekonal úmyselne, mal by sa tento skutok posúdiť podľa § 130 odst. 1, 2 Tr. zák.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť pre porušenie zákona je odôvodnená.

Pokiaľ ide o rozsah svojej prieskumnej povinnosti v zmysle § 267 odst. 1 Tr. por., Najvyšší súd SSR uviedol:

Predovšetkým si treba ujasniť, že Mestský súd v Bratislave ako odvolací súd bol povinný preskúmať v zmysle § 254 odst. 1, 2 Tr. por. výrok o vine obvineného A. P., pokiaľ bol uznaný za vinného podľa § 129 odst. 1, 2 Tr. zák. a § 10 odst. 1 písm. b), § 175 odst. 1 písm. a) Tr. zák., výrok o treste a spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, výrok o náhrade škody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tejto časti rozsudku. Konaním, ktoré predchádzalo prvostupňovému rozsudku, ktoré bolo treba v danom prípade na základe odvolania preskúmať podľa § 254 odst. 1, 2 Tr. por. zo strany odvolacieho súdu, je konanie od začatia trestného stíhania (§ 160 odst. 1 Tr. por.) až do napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Za súčasť preskúmaného konania v uvedenom zmysle však nemožno považovať rozhodnutie, ktoré pred vydaním rozsudku Obvodného súdu v Bratislave 1 z 29. augusta 1980 sp. zn. 4 T 151/80 založilo prekážku rei iudicate podľa § 11 odst. 1 písm. f) Tr. por., to je právoplatný výrok rozsudku toho istého súdu zo 4. apríla 1980 sp. zn. 4 T 40/80 v spojení s uznesením Mestského súdu v Bratislave z 25. júna 1980 sp. zn. 2 To 275/80, ktorým bol A. P. už právoplatne uznaný za vinného z trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c) Tr. zák. Táto časť rozhodnutia obvodného súdu zo 4. apríla 1980 a

konanie mu predchádzajúce je iným, „skorším stíhaním“ právoplatne skončeným (§ 11 odst. 1 písm. f/ Tr. por.), ktoré možno preskúmať len na základe mimoriadneho opravného prostriedku podaného proti tomuto skoršiemu rozhodnutiu. Uvedený výrok o vine obvineného z trestného činu podľa § 132 odst. 1 písm. c) Tr. zák. nadobudol právoplatnosť 25. júna 1980. To isté platí v danom prípade (§ 269 odst. 2 veta druhá Tr. por.) v zmysle ustanovení § 267 odst. 1 Tr. por. aj pre Najvyšší súd SSR, lebo generálny prokurátor SSR napadol mimoriadnym opravným prostriedkom len rozsudok Mestského súdu v Bratislave z 27. novembra 1980 sp. zn. 2 To 529/80, a nie uznesenie toho istého súdu z 25. júna 1980 sp. zn. 2 To 275/80. Teda pôvodný rozsudok Obvodného súdu v Bratislave 1 zo 4. apríla 1980 sp. zn. 4 T 40/80 nadobudol čiastočnú právoplatnosť vo výroku o vine obvineného a v neskoršom konaní bol obvinenému podľa ustanovenia § 123 Tr. por. uložený iba trest za trestný čin podľa § 132 odst. 1 písm. c) Tr. zák. a rozhodlo sa o náhrade škody. Uvedený skorší rozsudok nebol vo svojej právoplatnej časti napadnutý generálnym prokurátorom SSR sťažnosťou pre porušenie zákona. Preto ani návrh obvineného urobený v rámci konania o sťažnosti pre porušenie zákona na preskúmanie výroku o jeho vine z trestného činu podľa § 132 odst. 1 písm. c) Tr. zák. v skoršom rozsudku nemohol byť zo strany Najvyššieho súdu SSR akceptovaný (sám výrok o vine a konanie predchádzajúce tomuto rozsudku nemohlo byť preskúmané). Preto Najvyšší súd SSR preskúmal v zmysle § 267 odst. 1 Tr. por. len výrok napadnutého rozsudku Mestského súdu v Bratislave z 27. novembra 1980 sp. zn. 2 To 529/80 a konanie, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, teda iba tú časť veci, o ktorej rozhodol Obvodný súd v Bratislave 1 rozsudkom z 29. augusta 1980 sp. zn. 4 T 151/80.